

SANCTISSIMI D. N. DOMINI
CLEMENTIS

Divinâ Providentiâ

P A P Æ X I:

Præceptum super omnimoda, absoluta, integra;
 & inviolabili observazione eorum, quæ aliàs à San-
 ctitate Sua in Causâ Rituum, seû Ceremo-
 niarum Sinensium decreta
 fuerunt:

*Cum rejectione quarumcumque rationum, seû excusationum ad ejus-
 modi Decretorum executionem declinandam allatarum, ac præscrip-
 tione Formula Juramenti per Missionarios illarum Par-
 tium præsentis, & futuros hac in re
 præstandi.*

R O M Æ, M D C C X V.

Typis Reverendæ Cameræ Apostolicæ.

M. 14. 118

SAACHTSTADT D. N. DOMINI

CLEMENS

Divina Providentia

P A P A E

In nomine domini Amen. Nos Clemens servus servorum dei, etc. etc. etc.

Interim

... ..

L. G. M. S. M. D. C. C. C. C.

Typographia

CLEMENS

PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

X illa die , qua , nullo licèt meritorum nostrorum suffragio , Catholicæ Ecclesiæ gubernacula , hoc est , munus sua amplitudine gravissimum , ac temporum iniquitate molestissimum , Deo sic disponente , suscepimus : nihil Nobis manum clavo admoventibus antiquius fuit , quàm acerrimas contentiones jampridem in Imperio Sinarum inter Apostolicos illarum partium Missionarios exortas , semperquè in dies magis invalescentes , tam circà quasdam voces Sinicas ad Sanctum , & ineffabile Dei Nomen exprimendum inibi usurpatas , quàm circà nonnullos earum Gentium Ritus , veluti superstitiosos à quibusdam ex Missionarijs prædictis reprobatos : ab alijs vero , utpotè eos civiles tantùm asserentibus , permisos , Apostolici Judicii censurà opportunè dirimere , ut sublatis dissidijs , Christianæ Religionis , Catholicæque Fidei propagationem turbantibus , omnes tandem id ipsum dicerent in eodem sensu , & in eadem sententià , unoque ore glorificaretur Deus ab ijs , qui sanctificati sunt in Christo JESU.

Hoc consilio Responfa illa , quæ ad varias quæstiones super ejusmodi rebus excitatas , prævio diuturno examine dudum , videlicet tempore fel. rec. Innocentii Papæ XI. Prædecessoris nostri inchoato , ac deindè jussu nostro per plures annos continuato , auditisque utriusque partis rationibus , necnon complurium Theologorum , & Qualificatorum sententiis à Congregatione Venerabilium Fratrum Nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium in tota Republica Christiana Generalium Inquisitorum adversùs hæreticam pravitatem auctoritate Apostolica deputatorum data fuerunt , Nos die xx. Novembris MDCCIV. eadem auctoritate confirmavimus , & approbavimus.

Ea autem , quæ in Responfis hujusmodi decreta fuerunt ,

sunt quæ sequuntur. — Cum Deus Optimus Maximus congruè apud Sinos vocabulis Europæis exprimi nequeat : ad eundem verum Deum significandum, vocabulum Tien Chu, hoc est, Cæli Dominus, quod à Sinenſibus Miſſionariis, & Fidelibus longo, ac probato usu receptum eſſe dignoſcitur, admittendum eſſe: Nomina verò Tien Cælum, & Xang Ti, Supremus Imperator, penitus reiſcienda.

Idcirco Tabellas cum inſcriptione Sinicâ King Tien, Cælum colito, in Eccleſijs Chriſtianorum appendi, ſeu jam appenſas in poſterum inibi retineri permittendum non eſſe.

Ad hæc nullatenus, nullaque de cauſa permittendum eſſe Chriſti fidelibus, quod præſint, miniſtrent, aut interſint ſolemnibus Sacrificijs, ſeu Oblationibus, quæ à Sinenſibus in utroque Æquinoctio cuiuscumque anni Confucio, & Progenitoribus Defunctis fieri ſolent, tanquam ſuperſtitione imbutis. Similiter nec eſſe permittendum, quod in Edibus Confucij, quæ Sinico nomine Miao appellantur, iidem Chriſtiſideles exerceant, ac peragant Ceremonias, Ritus, & Oblationes, quæ in honorem ejuſdem Confucij ſunt, tum ſingulis menſibus in Novilunio, & Plenilunio à Mandarinis, ſeu primariis Magiſtratibus, aliisque Officialibus, & Literatis: tum ab iſdem Mandarinis, ſeu Gubernatoribus, ac Magiſtratibus, antequàm dignitatem adepti, ſeu ſaltem poſt ejuſdem poſſeſſionem adeptam: tum denique à Literatis, qui poſtquam ad gradus ſunt admiſſi, è veſtigio ad Templum, ſeu Adem Confucij ſe conferunt.

Præterea non eſſe permittendum Chriſtianis in Templis, ſeu Edibus Progenitoribus dicatis oblationes minus ſolemnes eiſdem facere, nec in illis miniſtrare, aut quomodolibet inſervire, vel alios Ritus, & Ceremonias peragere.

Item nec eſſe permittendum præſatis Chriſtianis Oblationes, Ritus, & Ceremonias huiusmodi coram Progenitorum Tabellis in privatis Domibus, ſivè in eorundem Progenitorum Sepulchris, ſivè antequàm Defuncti Sepultura tradantur, in eorum honorem fieri conſuetas, una cum Gentilibus, vel ſeorſim ab illis peragere, eiſque miniſtrare, aut intereſſe; Imò prædicta omnia, utpotè quæ, perpenſis hinc inde deductis, necnon diligenter, ac maturè diſcuſſis omnibus, ita peragi comperta ſunt, ut à ſuperſtitione ſeparari nequeant, Chriſtianæ Legis cultoribus ne quidem permittenda eſſe præmiſſa publica, vel ſecreta proreſtatione ſe non religioſo, ſed civili, ac politico tantum cultu ergà Defunctos illa præſtare, nec ab eis quidquam petere, aut ſperare.

Non tamen per hæc cenſendam eſſe damnatam præſentiam illam, ſeu aſſiſtentiam merè materiale, quam cum Gentilibus ſuperſtitioſa per a-

peragentibus, citrà ullam sivè expressam, sivè tacitam gestorum approbationem, ac quovis Ministerio penitus secluso, eisdem superstitionis actibus quandoque præstari contingat à Christianis, cum aliter odia, & inimicitia vitari non possunt: facta tamen priùs, si commodè fieri poterit, sivei protestatione, ac cessante periculo subversionis.

Demum permittendum non esse Christifidelibus Tabellas Defunctorum Progenitorum in suis privatis Domibus retinere juxta illarum partium morem, hoc est, cum inscriptione Sinica, qua Thronus, seu Sedes Spiritus, vel Animæ N. significetur; imò nec cum alia, qua Sedes, seu Thronus, a sedque idem, ac priori, licet magis contracta inscriptione, designari videatur. Quò verò ad Tabellas solo Defuncti nomine inscriptas, tolerari posse illarum usum, dum modò in eis sciendi omittantur omnia, quæ superstitionem redolent, & secluso scandalo, hoc est, aummodò qui Christiani non sunt, arbitrari non possint Tabellas hujusmodi à Christianis retineri ea mente, qua ipsæ illas retinent, necnon adiecta insupèr declaratione ad latus ipsarum Tabellarum apponenda, qua & que sit Christianorum de Defunctis fides, & qualis filiorum, ac Nepotum in Progenitores pietas esse debeat, enunciatur.

Per præmissa nihilominus non vetari, quominus erga Defunctos peragi possint alia, si quæ sint, ab ijs gentibus peragi consuetæ, quæ verè superstitionis non sint, nec superstitionis speciem præferant, sed intra limites civilium, & politicorum Rituum contineantur. Porro quænam hæc sint, & quibus adhibitis cautelis tolerari valeant, tum pro tempore existentis Commissarij, & Visitatoris Generalis Apostolici, seu ejus vices exercentis in Imperio Sinarum, tum Episcoporum, & Vicariorum Apostolicorum illarum partium judicio relinquendum esse; qui tamen interea omni, quo poterunt, studio, ac diligentia curare debebunt, ut Gentium Ceremonijs penitus sublatis, illi sensim à Christianis, & pro Christianis hac in re usu recipiantur Ritus, quos Catholica Ecclesia pro Defunctis pie præscripsit.

Post hæc verò labente ferè sexennio, nempe die xxv. Septembris MDCCX., auditis iterum dictorum Cardinalium, qui rem maturè, ac diligentissimè discussissent, suffragiis. eadem Responsa, necnon Mandatum, seu Decretum, quod illis expressè inhærendo à piæ record. Carolo Thoma, dum vixit, ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinali de Tournon nuncupato, tunc Patriarchâ Antiocheno, Commissario, & Visitatore Apostolico Generali in præfato Imperio Sinarum die xxv. Januarij MDCCVII. editum fuit, ab omnibus, & singulis,

lis, ad quos spectabat, inconcussè, & inviolabiliter sub Censuris, & poenis in Mandato, seu Decreto hujusmodi expressis observanda esse decrevimus, & declaravimus: quovis contrafaciendi quæsito colore, seu prætextu penitus sublato, ac potissimum non obstante quacumque appellatione à quibusvis personis ad Nos, & Sedem Apostolicam interposita, quam propterea prorsus reiiciendam esse similiter decrevimus, ac re ipsa rejecimus, prout, in Decreto hac de re edito fusiùs continetur.

Hæc omnia plenè, & abundè sufficere debuissent, ut ea, quæ inimicus homo superseminaverat, zizania ex agro illo radicatus evellerentur, Fidelesque omnes Nostris, & hujus Sanctæ Sedis Mandatis eà, qua par erat, humilitate, & obedientià obsequerentur: præsertim cum in calce Responsorum prædictorum à Nobis, sicut præmittitur, confirmatorum, & approbatorum causam jam finitam esse apertis, & perspicuis verbis pronuntiatum fuerit.

Verùm cum, sicuti ex eisdem partibus, non sine intimo animi nostri dolore, ad Nostrum pervenit Apostolatus auditum, tam enixè à Nobis præscripta Responsorum hujusmodi executio malè à plerisque sive vano, falsoque obtentu, quod illa à Nobis suspensa fuerint, vel minus legitimè promulgata: sive conditionum, ut perperam asseritur, in eis insitarum, & antè executionem ipsam verificandarum, factorumve, super quibus ipsa emanarunt, non justificatorum ratione: sive ulterius à Nobis eà in re edendarum declarationum colore: sive gravium, quæ tam Missionariis, quàm Missioni ipsi ex demandata executione obvenire possent, periculorum formidine: sive demùm Decreti dudùm, nempe die xxiii. Martij MDC LVI. super ejusmodi Ritibus, seu Ceremoniis Sinicis à prædicta Congregatione Cardinalium editi, ac à rec. mem. Alexandro Papa VII. etiam Prædecessore nostro approbati prætextu: non sine gravi Pontificiæ nostræ Authoritatis injuria, Christianifidelium scandalo, ac salutis Animarum detrimento, latè diù, multumque eludatur, aut saltem nimium retardetur.

Hinc est, quod Nos, ex commissæ Nobis divinitus Apostolicæ servitutis munere, difficultates, tergiversationes, subterfugia, & prætextus hujusmodi penitus, & omninò è medio tollere, ac reiicere: necnon Christianifidelium quieti, Anima-

rum

208
tumque salutem, quantum Nobis ex alto conceditur, prospicere cupientes: de eorumdem Cardinalium consilio, ac etiam Motu proprio, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, omnibus, & singulis Archiepiscopis, & Episcopis in supradicto Sinarum Imperio, aliisque ei conterminis, sive adiacentibus Regnis, ac Provinciis nunc, & pro tempore quandocumque existentibus sub suspensionis ab exercitio Pontificalium, & Interdicti ab ingressu Ecclesie: eorum verò Officialibus, ac Vicariis in spiritualibus Generalibus, aliisque illorum Locorum Ordinariis, ac etiam Vicariis Apostolicis, qui Episcopi non sint, eorumve Provicariis, necnon Missionariis tam Sæcularibus, quam cujuscvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam Jesu, Regularibus, sub Excommunicationis læ sententia, à qua nemo à quoquam, præterquam à Nobis, seu Romano Pontifice pro tempore existente, nisi in mortis articulo constitutus, absolvi possit: & quoad Regulares etiam privationis vocis activæ, & passivæ pœnis per contrafacientes ipso facto abque alia declaratione incurrendis, tenore præsentium præcipimus, ac in virtute sanctæ obedientia mandamus, ut Responsum præinsertum, omniaque, & singula in eis contenta exactè, integrè, absolutè, inviolabiliter, & inconcussè observent, ac ab eis, quorum cura ad illos spectat, similiter observari, quantum in ipsis est, curent, & faciant; Neque illis sive ullo ex superius expressis, sive alio quovis titulo, causa, occasione, colore, vel prætextu contravenire quoquo modo audeant, vel præsumant.

Præterea motu, scientia, deliberatione, & potestatis plenitudine paribus, harum serie statuimus, & sub eisdem Excommunicationis reservatæ, ac privationis vocis activæ, & passivæ pœnis ordinamus, ut omnes, & singuli Ecclesiastici tam Sæculares, quam prædictorum Ordinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam JESU, Regulares, ad Sinas, alias præfata Regna, & Provincias, sive ab hac Sancta Sede, sive etiam ab eorum Superioribus missi, & quandocumque in posterum mittendi, cuiuscvis tandem tituli, aut facultatis vigore illic existant, vel in futurum extiterint: missi scilicet, statim ac præsentibus Literis eis innotuerint, mittendi verò, antequam ibidem aliquod Missionarij munus exercere incipiant: Juramentum de fideliter, integrè, ac inviolabiliter observando
ejus.

ejusmodi Præcepto; ac Mandato nostro juxta formulam in præsentium Literarum calce annotandam, in manibus Commissarij, & Visitatoris Apostolici in præfato Imperio Sinarum pro tempore existentis, vel alterius ab illo deputati, sive, eo deficiente, in manibus Episcoporum, vel Vicariorum Apostolicorum dictarum partium, in quorum respectivè jurisdictione commorantur, vel commorabuntur, aut aliorum ab eis deputatorum: Regulares verò in manibus insuper Superiorum suæ Religionis, vel ab illis deputatorum in eisdem partibus existentium, præstare omninò debeant, ac teneantur: ita ut ante præstationem Juramenti hujusmodi, & subscriptionem sub eadem formula ab unoquoque, qui Juramentum ipsum præstitit, propria manu faciendam, nullum Missionarij munus continuare, aut exercere, imò nec tanquam deputati ab Episcopis, seu Ordinarijs Locorum, aut tanquam simplices suæ Religionis Presbyteri, sive alio quovis titulo, causâ, seu privilegio, de quibus expressâ, specialis, & specialissima esset faciènda mentio, Christiani fidelium confessiones audire, concionari, aut Sacramenta quomodolibet administrare ullo modo valeant, nullisque omninò facultatibus, sive sibi speciatim, sive suis respectivè Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam JESU, hujusmodi generaliter à Sede præfata concessis uti possint, sed quoad eos, præter, & ultra superioribus expressas pœnas, omnes, & singulæ facultates prædictæ omninò cessent, nulliusque roboris sint, & esse censeantur.

Omnia autem Juramenta hujusmodi per quoscumque Missionarios, tam Saculares, quàm Regulares in memoratorum sive Commissarij, & Visitatoris Apostolici pro tempore existentis, sive Episcoporum, aut Vicariorum Apostolicorum manibus, sicut præmittitur, præstanda, postquam subscriptione munica fuerint, vel saltem authentica illorum exempla per eosdem Commissarium, & Visitatorem Apostolicum pro tempore existentem, Episcopos, & Vicarios Apostolicos ad præfatham Congregationem Cardinalium, quantocius fieri poterit, transmittantur.

Superiores verò Regulares cujusvis Ordinis, Congregationis, Instituti, & Societatis, etiam JESU, illic nunc, & pro tempore existentes sub eisdem pœnis teneantur non solum idem Juramentum in præfatorum sive Commissarij, & Visitatoris Apostolici pro tempore existentis, sive Episcoporum, aut Vi-

cario-

606
cariorum Apostolicorum manibus, juxta modum supra præscriptum, præstare, eiusque formulæ subscribere, sed etiam illius præstationem à suis respectivè Subditis exigere, ac authentica ea super re documenta quamprimum transmittere ad suos respectivè Superiores Generales, qui illa memoratæ Congregationi Cardinalium statim tradere debebunt.

Decernentes easdem præsentès Literas, & in eis contenta quæcumque, etiam ex eo quod prædicti, & alij quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere quomodolibet prætendentes, cujusvis status, gradus, ordinis, præminentia, & dignitatis existant, seu aliàs specifica, & individua mentione, & expressione digni illis non consenserint, nec ad ea vocati, citati, & auditi, cautæque, propter quas præsentès emanarint, sufficienter adductæ, verificatæ, & justificatæ non fuerint, aut ex alia qualibet, etiam quantumvis juridica, & privilegiata causa, colore, prætextu, & capite, etiam in corpore Juris clauso, etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostræ, vel interesse habentium consensu, aliove quolibet, etiam quantumvis magno, & substantiali, ac inexcogitato, & inexcogitabili, individuaque expressionem requirente defectu notari, impugnari, infringi, invalidari, retractari, in controversiam vocari, aut ad terminos Juris reduci, seu adversus illas a peritiois oris, restitutionis in integrum, aliudve quodcumque juris facti, vel gratiæ remedium intentari, vel impetrari, aut impetrato, seu etiam motu, scientiâ, & potestatis plenitudine paribus concesso, vel emanato, quempiam in judicio, vel extrâ illud, uti, seu se juvare ullo modo posse; sed ipsas præsentès Literas semper firmas validas, & efficaces existere, & fore, ac quibuscumque juris, seu facti defectibus, qui adversus illas, etiam quantumvis à Sede præfata concessorum privilegiorum prætextu, ad effectum impediendi, seu retardandi earum executionem, quovis modo, seu ex quavis causa opponi, seu obici possent, minimè refragantibus, tuos plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere: easque propterea, omnibus, & singulis quomodolibet allatis, seu afferendis impedimentis penitus, & omninò rejectis, ac nequaquam attentis, ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quandocumque spectabit, inviolabiliter, & inconcussè observari; sicque, & non aliter in præmissis per quoscum.

cumque Judices Ordinarios, & Delegatos, etiam Causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & præfatæ Sedis Nuncios, aliosve quoslibet quacumque præminencia, & potestate fungentes, & futuros, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & autoritate, judicari, & definiiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam quavis autoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, & quatenus opus sit, nostrâ, & Cancellariæ Apostolicæ Regula de Jure quæ. ito non tollendo, alijsque Apostolicis, ac in Universalibus, Provincialibusque, & Synodalibus Concilijs editis generalibus, vel specialibus Constitutionibus, & Ordinationibus; nec non quorumcumque Ordinum, Congregationum, Institutum, & Societatum, etiam JESU, ac quarumvis Ecclesiarum, & alijs quibuslibet, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis Statutis, & consuetudinibus, ac præscriptionibus quantumcumque longissimis, & immemorabilibus; Privilegijs quoque, Indultis, & Literis Apostolicis Ordinibus, Congregationibus, Institutis, & Societatibus, etiam JESU, ac Ecclesijs prædictis, alijsve quibuslibet personis, etiam quantumvis sublimibus, & specialissima mentione dignis à Sede prædicta ex quacumque causa, etiam per viam contractus, & remunerationis, sub quibuscumque verborum tenoribus, & formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatorijs, alijsque efficacioribus, efficacissimis, & insolitis clausulis, irritantibusque, & alijs decretis, etiam Motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, seu ad quarumcumque personarum, etiam Imperiali, Regali, aliave qualibet mandana, vel Ecclesiastica dignitate fulgentium instantiam, aut earum contemplatione, seu alias quomodolibet in contrarium præmissorum concessis, editis, factis, ac pluries iteratis, ac quantificumque vicibus approbatis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum,

bum, nihil peñitit̃ omisso, & fôrma in illis tradita obser-
vata, exprimerentur, & infererentur, præsentibus pro plenè,
& sufficiente expressis, & insertis habentes, illis aliàs in suo
roboe permanfuris, ad præmissorum effectum hac vice dum-
taxat specialiter, & expressè derogamus, & derogatum esse
volumus, cæterisque contrarijs quibuscumque.

Formula autem Juramenti, sicut præmittitur, præstandi est,
quæ sequitur, videlicet = *Ego N. Missionarius ad Sinas, vel ad
Regnum N., vel ad Provinciam N. à Sede Apostolica, vel à Superio-
ribus meis juxta facultates eis à Sede Apostolica concessas missus, vel
destinatus, Præcepto, ac Mandato Apostolico super Ritibus, & Cere-
monijs Sinensibus in Constitutione Sanctissimi Domini Nostri Domini
CLEMENSIS Divina Providentia Pape XI. hac de re edita, qua
presentis Juramenti formula præscripta est, contexto, ac mihi per inte-
gram ejusdem Constitutionis lecturam optimè noto, plenè, ac fœciliter
parebo, illudque exactè, absolute, ac inviolabiliter observabo & absque
ulla tergiversatione adimplebo; si autem (quod Deus avertat) quequo
modo contravenerim, toties quoties id evenerit, pœnis per prædictam
Constitutionem impositis me subjectum agnosco, & declaro. Ità tactis
Sacrosanctis Evangelijs promitto, voveo, & juro. Sic me Deus adju-
vet & hac Sancta Dei Evangelia. Ego N. manu propria.*

Cæterum volumus, & expressè mandamus, ut eadem præ-
sentes Literæ, seu earum exempla, etiam impressa, notifi-
centur, & intimentur omnibus, & singulis memoratorum Or-
dinum, Congregationum, Institutorum, & Societatum, etiam
JESU, Superioribus Generalibus, & Procuratoribus Generalibus
ad hoc, ut tam suis, quàm prædictorum eis respectivè Subdito-
rum, seu Inferiorum nomine, ipsas Literas fideliter exequi,
& observare spondeant, actumque sponsionis hujusmodi in
scriptis reddant: earum verò exempla prædicta pluribus vijs,
quanto citius fieri poterit, transmittant ad eosdem suos Subdi-
tos, seu Inferiores in Sinis, alijsque Regnis, & Provincijs su-
prædictis degentes, cum arctissimis præceptis easdem Literas,
& in eis contenta quæcumque plenariè, & integrè, ac verè,
realiter, & cum effectu in omnibus, & per omnia similitèr ex-
quendi, & observandi. Quia verò difficili foret Literas hujus-
modi originalis ubiquè ostendi, & publicari, volumus pari-
tèr, & decernimus illarum transumptis, seu exemplis, etiam
impressis, manu alicujus Notarij publici subscriptis, & Sigillo
personæ in Ecclesiastica Dignitate constitutæ munitis, eandem
pror -

prorsus fidem tam in Iudicio, quam extrâ Illud, ubiquè loco-
rum haberi, quæ haberetur Iphis præsentibus, si forent exhibi-
tæ, vel ostentæ. Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majo-
rem sub Annulo Piscatoris die xix. Martij MDCCXV. Pontifi-
catus Nostri Anno XV.

F. Oliverius.

*Anno à Nativitate Domini Nostri Iesu Christi millesimo septingen-
tesimo decimoquinto, Indictione octava, die verò vigesima Martij, Pen-
tificatus Sanctissimi in Christo Patris, & D. N. D. Clementis Divina
Providentia Pape XI. Anno ejus XV. supradictæ Literæ Apostolicæ
affixæ, & publicatæ fuerunt ad portas Basilicæ Sanctorum Apostolo-
rum Petri, & Pauli, Cancellariæ Apostolicæ, in Monte Citorio, in
Aciæ Campi Floræ, ac in alijs locis solitis, & consuetis Urbis per me Ho-
ratiûm Pierum Apostolicum Cursorem.*

Petrus Romolatus Magister Cursorum.

